

Pret straumi

Talsu baptistu draudzes izdevums

Nr.9 2018.gada februāris, marts

Lūgšana

Aiga Spulģīte

LŪDZ!

Lūdž, lūdž, cik vien tev ir spēka,
Lai nemaldies tumsā tu viens.
Lūdž, lūdzies, cik vien tu to spēji,
Lai tevi nemētā negaisi, vēji.
Lūdž, lūdzies un pielūdž
Savu Kungu Glābēju Jēzu!
Vien tici un zini,
Tik Viņš ir uzticams draugs!
Viņš vada, sargā un pārmāca,
Lai Viņa bērni būt varam.
Un sātanu uzvaram!
Lai tumsa izklīst ap mums,
Un gaisma jauna aust!

Liesma (Otilija Baštika)

KAS LŪGŠANA IR?

Atslēga, kas var debesis atdarīt,
Pavediens, kas spēj ar mūžību sasaistīt,
Kāpnes, pa kurām augšup tikt,
Spēks, visu nevērto projām likt,
Lūgšana- **ceļš** ir pie Dieva, kas mūsu viss.
Laimīgs, kas nav to kur pazaudējis.

Dundagas baptistu draudzes sludinātājs

Andis Smelte

Kungs, māci mums Dievu lūgt

” Un notika, ka Viņš kādā vietā lūdza Dievu; kad Viņš bija beidzis lūgt, tad kāds no Viņa mācekļiem sacīja Viņam: "Kungs, māci mums Dievu lūgt, itin kā arī Jānis ir mācījis savus mācekļus." (Lūkasa ev.11:1)

„Atļausimies būt mazliet paškritiski - lūgšana ir viens no tematiem, par kuru daudz varam runāt, bet maz praktizēt. Ideāls stāvoklis ir tāds, uz kuru mūs mudina apustulis Pāvils - lūdziet bez mitēšanās Dievu (1.Tes 5:17). Ja mēs tā darītu, mums nemaz neatliktu laika teoretizēt. Bet jāatzīst, ka arī šī jau ir teoretizēšana.

Atgriežoties pie Evaņģēlija teksta, redzam, ka rakstu vieta no Lūkas Evaņģēlija 11.nodaļas runā par iespēju mācīties Dievu lūgt. Šis lūgums, kuru vārdā neminētais māceklis izsaka Jēzum, jau patiesībā pats par sevi ir lūgšana, jo Jēzus bija Dievs. Un šī bija ļoti laba lūgšana, kuru Jēzus tūdaļ arī atbild, mācot lūgšanu "Mūsu Tēvs".

Kāds gan ir trāpīgi sacījis - ja Dievs gribētu mūs sodīt, Viņam tikai būtu jāizpilda visi mūsu lūgumi. Reiz mācekļi Jēzum sacīja, ka viņi lūgs, lai uguns krīt uz samariešu ciemu un iznīcina to, jo tie viņus neuzņēma ceļā uz Jeruzalemi. Jēzus viņus tūdaļ mācīja, atsaucoties uz viņu nepareizo lūgumu. Tātad, bija jāmacās no savām kļūdām. Galvenās mūsu rakstura īpašības, kuru dēļ mums nākas mācīties no savām kļūdām, ir lepnums un nepacietība. Tādēļ, pirms Dievu lūdzam, pārbaudīsim vai mūsu sirds nav augstprātīgi lepna un vai tuvojamiem Dievam ar pacietību. Jēzus caur šo notikumu māca arī to, ka mūsu lūgšanām ir jābūt kontekstā ar mūsu jauno statusu - Dieva bērni un Kristus mācekļa statusu un ka esam piepildīti ar Svēto Garu, kurš apliecina mums, ka patiesi esam Dieva bērni. Tad arī mūsu lūgšanas reprezentēs Dieva glābšanas un miera nodomus! Kristus pie krusta lūdza - Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara. Līdzīgi rīkojās pirmais ticības moceklis Stefāns. Kā mazs zēns atceros kādu vecu sirmu mācītāju, kurš arī drīz aizgāja mūžībā. Man tajā laikā varēja būt kādi 5 vai 6 gadi. Tikai pirms kādiem gadiem man tika atstāstīts sekojošs notikums par šo Dieva kalpu. Šis mācītājs bija kristījis kādu draudzes māsu, kuras vīrs ļoti asi nostājās pret ticību Dievam. Uzzinot, ka šis mācītājs ir nokristījis viņa sievu, viņš ejot pa ceļu, pielavījās mācītājam no muguras un no visa spēka iezvēla pa galvu ar sēnisku sitienu. Mācītājs tika notriekts pie zemes un pa viņa ausīm tecēja asinis. Ar pēdējiem spēkiem tāds viņš arī ieradās uz draudzes sapulci. Un draudzes brāļi vēl viņam uzdeva ļoti zīmīgu jautājumu - ko tu vēlies, lai mēs lūdzam, vai lai Dievs atmaksā, jeb glābj šī pāridarītāja dvēseli. Mācītājs kādu labu brīdi klusējis un tad ar asarām acīs teica - lai Dievs izglābj viņu. Lai arī šis ļaunais cilvēks visu mūžu nodzīvoja bez Kristus, tomēr pirms aiziešanas mūžībā viņš ar asarām nožēloja savus grēkus un dzīvi bez Dieva. Slava Dievam par šo žēlastību! Patiesībā, lūgšana ir cīņa vēl pirms pašas lūgšanas un tad arī pašas lūgšana kā cīņa. Arī mūsu Kungs Jēzus Kristus Ģetzemanes dārzā cīnījās lūgšanā,

līdz skanēja vārdi - ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek. Mums nopietni jāievērtē tas, ka tiekam kārdināti lūgt no citas perspektīvas - no mūsu miesas prāta. Šeit prātā nāk brāļu Kaudzīšu trāpīgi uzrakstītā Ķeņa "lūgšana" no Mērnietu laikiem. Patiesībā, mums nevajadzētu pārāk aizrauties ar citu cilvēku lūgšanu analīzi, bet Ķeņa gadījums tomēr spilgti izgaismo ļoti nožēlojamu cilvēka dvēseles stāvokli. Par to apustulis Jēkabs saka: "Jūs lūdzat un nedabūjat, tāpēc ka ar ļaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kārtībās." (Jēk. 4:3).

Šis, tā varētu teikt, ir negatīvais piemērs. Savukārt pozitīvā pieceja lūgšanai tiek atklāta apustuļa Pāvila vēstulē filipiešiem: "Nezūdaities nemaz, bet jūsu lūgumi lai nāk zināmi Dieva priekšā ar pateicību ikvienā pielūgšanā un lūgšanā." (Fil 4:6). Novērtēsim, ka mēs tiekam pamācīti lūgt no paša Kunga Jēzus Kristus un ka varam tagad tuvoties Dievam lūgšanā kā Viņa bērni, kuru Debesu Tēvs ir visuvarenais un mūžīgais Dievs!

Lai izšķirtu, kuras ir īstas kristīgas pamatvērtības, kristīgie teologi lieto trīskāršu filtru, ja tā drīkstam salīdzināt. Pirmkārt, vai Kristus par to runāja un/vai praktizēja. Otrkārt, vai pirmie apustuļi par to sludināja un/vai praktizēja. Un treškārt, kāda bija pirmās kristīgās draudzes prakse šajā jautājumā. Ja jautājums ir par lūgšanu, tad nevar būt ne mazāko šaubu, ka bez lūgšanas Dieva Valstību neņemtos ne individuāls kristietis, ne draudze kopumā. Kāds cilvēks ir izcili formulējis atziņu, kuru pilnā mērā var attiecināt arī uz lūgšanu: "Ak, kaut tie kristieši zinātu, kas viņiem ir dots!"

Apustuļu darbu 2.nodaļas nobeigumā, aprakstot kas ir kristīgā draudze, minēti 4 kritēriji - un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās (Ap.d. 2:42). Cik labi, ka mūsu Kungs Jēzus Kristus nedemonstrēja mums kādu tālu un mūžam nesasniedzamu "superpraksi" lūgšanā, bet vienkārši pamāca mūs pastāvēt lūgšanā.

Iedrošinot lasītājus kopt savu lūgšanas dzīvi un pašiem piedzīvot daudz Dieva svētību, atklājot lūgšanu spēku, tomēr vēlos vēl nobeigumā apstāties pie viena svarīga lūgšanas aspekta, proti - ticības. Vēstulē ebrejiem 11:6 ir teikts: "Bet bez ticības nevar patikt. Jo tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka Viņš ir un ka Viņš tiem, kas Viņu meklē, atmaksā." Lūdzu, izlasiet notikumu par apsēsto zēnu, viņa tēvu, mācekļiem un Jēzu (Mk. 9:17-29). Sākumā redzam, ka mācekļi nespēj zēnam palīdzēt. Vēlāk sarunā ar Jēzu zēna tēvs apliecina savu ticību un reizē izmisumā lūdz arī palīdzību savai neticībai. Bet attiecībā uz mācekļiem Jēzus norāda uz nepieciešamību pēc lūgšanas ar gavēšanu.

Mūsu lūgšanas vēl nav pilnīgas, un potenciāls vēl nav izsmelts, bet nepagursim lūgšanās ne personīgi, ne kā draudze kopumā. Lūgsim, lai Dievs vairo mums ticību un Viņš darīs vairāk, nekā mēs spējam lūgt un ticēt!"

Mudinājumi lūgt Dievu- 2.Laiku gr.7:14; Ps.145:18; Mt.ev.7:7-11; Lk.ev.11:9-13; v.efez.6:18-19; 1.v.Tim.5:5; v.filip.4:6; v.kolos.4:2; 1.v.tesal.5:17

*** Lūgšanas principi:**

1. Lūgt ticībā- Mt.21:22; Jēk.1:62. Ar patiesīgu sirdi pilnā ticībā-

v.ebr.10:22

3. Pēc Dieva prāta- Mt.7:26-39; Jņ.1.v.5:144. Paļāvībā- Jāņa 1.v.5:14

5. Jēzus Vārdā, Garā- Jņ.14:13-14; 16:23-246. Ar „paceltu” dvēseli- Ps.25:1

*** Lūgšanas veidi:**

1.Klusa- Ps.10:17	2.Noteiktās reizēs- Ps.5:4; Ps.55:18; Daniela 6:10
3. Skaļa- Lk.23:46	4.Publiska- Mt.18:19-20; Ap.d.4:24; 8:15; 20:36; 21:25
5.Ar asarām- v.efez.10:1	6.Apvienota ar gaviļēm- Ap.d.13:1-2
7.Stāvot-1.Ķēn.8:22; Mr.11:258.Pirms ēšanas- Mt.14:19; 26:26; Ap.d.27:35	
9. Esot važās- Ap.d.16:25	10.Ceļos-Ap.d.20:36; Ps.95:6
11.Privāta- Mk.6:46; Ap.d.9:11	12.Krīt pie zemes-4.Moz.16:22; Mt.26:39
13.Paceltām rokām- Ps.28:2; Jes.1:15; 1.v.Tim.2:8	

*** Lūgšanas saturs:**

1. Pielūgšana- Jāņa 4:24	2. Grēku nožēla-Ps.51; Lk.18:13
3. Pateicība-Ps.111	4. Aizlūgšana- 1.v.Tim.2:2
5. Lūgums- Mt.8:2	

*** Jēzus lūgšanas:**

1. Pateicība Dievam-Mt.11:25-26	2. Zaļās Ceturtdienas vakarā- Jņ.17.n.
3. Ģetzemānes dārzā- Mt.26:36,39,42,44	4. Golgātas kalnā- Mt.27:46; Mk.15:34; Lk.23:34,46

*** Lūgšanas paraugi Vecajā Derībā:**

1. Annas- 1.Sam.1:11; 2:1-10	2.Dāvida- 2.Sam.7:18-29
3. Salamana-1.Ķēn.3:5-14; 8:22-53	
4. Mozus- 2.Moz. 32:31-32;33:12-23; 4.Moz.14:13-19	

*** Citas Jaunās Derības lūgšanas:**

1. Mūsu Tēvs- Mt.6:9-13; Lk.11:2-4	2. Stefana- Ap.d.7:60
3. Sīmeana- Lk.2:28-324. Pāvila- Lk.2:28-32	
5. Pāvila- v.kol.1:9-11	6. Jeruzalemes kristiešu- Ap.d.4:24-30

„Lasīsim Bībeli” M.K.Gulbis

Lūgšana

„Tad nu es pamācu tevi vispirms turēt lūgšanas, pielūgšanas, aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem, par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi visā dievbijībā un cienībā. Tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas.” (1.v.Tim.2,1-4)

Ņemot vērā šos Pāvila teiktos vārdus, mums katram vienam un arī kā draudzei jāpraktizē šie norādījumi.

Kas tad ir lūgšana?

Tā ir saruna ar Dievu, mūsu Radītāju. Tas ir dialogs, kad mēs izsakām savas vajadzības, sāpes, pienesam Viņam savu pateicību un godājam Debesu Tēvu. Ja tas ir dialogs, tad sagaidām arī no Viņa atbildes.

Kā tas var notikt?

Dievs dažādi runā uz mums, tas var būt caur Savu Vārdu (Bībeli), caur sludināto Vārdu dievkalpojumā, vai arī tieši mūsu sirdī.

Vispirms, kad nākam Viņa priekšā lūgšanā, pienesīsim Viņam savu sirdi, izsūdzēsīsim Viņam savus grēkus, lai Dievs mūs šķīsta no visiem grēkiem un netaisnības, un ļausim mūs lietot kā traukus Viņa Rokās. Dievs atklās mums, ko Viņš vēlas no mums sagaidīt, ja tikai mēs to paši ļausim un ieklausīsimies Viņa balsī. Dievs vēlas, lai mēs runājam ar Viņu, Viņš rūpējas par mums un apsolījis mūs nekad neatstāt. (v.ebr.13,5)

Dievs mūs ļoti mīl, tādēļ deva Savu Dēlu Jēzu Kristu, kurš atstāja Savu godību un kļuva cilvēks līdzīgs mums, kuram nebija svešas grūtības un kārdināšanas, tāpat kā mums.

Kad mums ir grūtības, slimības, problēmas, mēs droši varam griezties pie Debesu Tēva Jēzus Vārdā un saņemt palīdzību. Bet arī tad, kad piedzīvojam priecīgus brīžus, neaizmirsīsim par to pateikties un slavēt Dievu!

Pāvils māca lūgt ne tikai par savām vajadzībām, bet lūgt arī par citiem cilvēkiem (mūsu ģimenes locekļiem, draugiem, darba biedriem, kaimiņiem utt.) un arī par valdībām un varām, lai kādas tās arī nebūtu (lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi).

Svētais Gars ir tas, kas nāk mums palīgā arī tad, kad nezinām ko lūgt un kā. Dievs dzird mūsu lūgšanas un atbild uz tām, ja lūdzam pēc Viņa gribas.

Jēkabs ceturtajā nodaļā saka: „Jūs lūdzat un nedabūjat, tāpēc, ka ar ļaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kārbās.” Dievs grib, lai visi cilvēki tiek izglābti, tāpēc sevišķi Viņam patīk, ja lūdzam par cilvēkiem pēc glābšanas. Pēc savas pieredzes Varu teikt, ka Dievs ir brīnišķīgi darbojies manā ģimenē un atbildējis uz lūgšanām,

kaut gan bija vajadzīgs laiks, lai piepildītos tas, par ko esmu lūgusi. Mana sirds gaviļē un priecājās, ka Dievs ir uzticams un Viņš nekad nenokavē. Slava Viņam!

„Esiet pastāvīgi lūgšanās, esiet ar tām nomodā ar pateicību.” (v.kolos.4:2)

Es nezinu, cik cilvēku caur manām lūgšanām būs glābti, to es redzēju tikai tad, kad būšu pie sava Debesu Tēva, bet pagaidām es cenšos nest uz lūgšanas rokām daudzus sev tuvus cilvēkus ticībā, ka Dievs darīs Savu darbu pie viņiem. Bībele saka, ka ticība bez darbiem ir nedzīva. (Jēk.v.2.n.), bet jāsaprot arī tas, ka lūgšana bez ticības arī ir nedzīva. Ja mēs ko lūdzam, tad arī stipri ticēsim, ka Dievs mūsu lūgšanām arī dos atbildi.

Vēl ir svarīgi ar saviem lūgumiem nākot Dieva priekšā, lai mūsu sirdis būtu tīras un šķīstas. Tāpēc pārbaudīsim vispirms paši sevi, vai mūsu sirdis ir skaidras, lai nākot Dieva priekšā lūgšanā arī ar pateicību saņemam, ko esam no Viņa lūguši. Jēzus Vārdā Āmen.

Mudra

Lūgšana

Ko man nozīmē lūgšana? Mana lūgšana ir saruna ar Dievu un Spēka saņemšana ikdienai, lai varētu pastāvēt pret kārdinājumiem. Bībelē lasām par Dievu: „Kad jūs Mani meklēsiet, jūs Mani atradīsiet. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsiet. (Jerem.29:13)

Vispirms gribu pateikties Dievam par saviem kristīgiem vecākiem, ka varēju būt tādā ģimenē, kas mīl Dievu, kas mācīja lūgt un pateikties par visu. Lielāko dzīves laiku- vasarās es dzīvoju uz laukiem pie savas vecmāmiņas, kas bija dievbijīga un lūdzēja. Svētdienas rītos mēs abas gājām uz dievkalpojumu Jaunjelgavas baptistu baznīcā. Man skolas laiks pagāja ļoti ātri, tanī laikā vajadzēja stingri nostāties ticībā uz Dievu, gāju lūgšanās, jo bija tāds laiks, kad es ar māsiņu bijām vienīgās klasē, kuras nebijām pionieres, vēlāk komjaunietes. Paldies Dievam, Viņš mūs izveda cauri grūtībām, tikai ļaujoties uz Viņu.

Kā jaunieta es darbojos Jaunjelgavas baptistu draudzes korī. Tanī laikā par mācītāju bija Gunārs Lagzdīņš. Bieži viņš atbrauca no Rīgas sestdienas vakaros, palika pie mums mājās, lai svētdienās būtu draudzē. Arī vienā tādā reizē, runājoties ar mācītāju, Dieva Gars mani ļoti uzrunāja, es salūzu Dieva priekšā, izsūdzēju grēkus un mantoju pestīšanu. Kristības notika Golgātas draudzē pie mācītāja

Eduarda Strēļa. Tajā laikā jaunieši kopā ar vecajiem draudzes locekļiem lūdza grupiņās pēc vajadzībām, atbrīvošanām un Svētā Gara piepildījuma. Pateicību un slavu Dievam pienesu par Viņa vadību un sargāšanu, kad es mācījos Rīgā. Savā jaunībā ļoti lūdzu par dzīvesdraugu, Dievs piepildīja arī šo manu vēlēšanos. Tikai dzīve var būt laimīga un svētīga, ja ļaunajam uz Dieva vadību.

Talsu draudzē sāku darboties 1969.gada rudenī. Ļoti pateicos Dievam par draudzi, kurā es varēju kalpot kā saimniece. Lai Dievs svētī jauno saimnieci. Pateicos Tam Kungam, ka vēl Viņš piešķir spēku, ka varu būt draudzē un mūsu pulciņā sadraudzībā. Pagājušajā gadā biju vairākus mēnešus slima, bet, paldies Dievam, arī tanī laikā Jēzus bija ar mani.

Lūdzot un lasot Dieva Vārdu, ieskatījos sevī un sapratu, ka ir jālabojas vairākās sfērās.

Pateicos Dievam par Viņa lielo mīlestību un žēlastību, ka varam nākt pie Viņa katrā laikā un vietā.

Gribu Jaunajā gadā novēlēt vairāk lūgt, šķīstīties un būt vienotiem.

Lūgt par mācītāju un viņa ģimeni, lai, Dieva Vārdu sludinot, būtu Jēzus asins apsardzība un netiktu no ļauna aizkavēts.

Lai Dievs svētī visus Jaunajā gadā būt uzticīgiem Jēzum līdz galam.

Man ir tāds jautājums:

„Vai tev ir dzīvē lūgšanas altāris celts?”

Padomāsim!

Māsa Edīte

*Kristietim, kam nav noteikta laika lūgšanai, drīz var tāda nebūt nemaz.
Lūgšana prasa piepūli.*

Lūgšana iekustina to Roku, kas pārvalda pasauli.

Vēlos sākt ar divām rakstu vietām no Bībeles:

1) „Un Viņš (Jēzus) sacīja Saviem mācekļiem:

"Tāpēc Es jums saku: nezūdaities savas dzīvības pēc, ko ēdīsiet, ne arī savas miesas pēc, ar ko ģērbsities. Jo dzīvība ir labāka nekā barība un miesa labāka nekā apģērbs. Nemiet vērā kraukļus, kas nedz sēj, nedz plauj, kam nav ne šķūņa, ne klēts, bet Dievs viņus uztur. Cik daudz vairāk jūs esat vērti nekā putni. Kurš jūsu starpā ar visu savu zūdišanos var savam mūžam pielikt kaut vienu olekti? Ja nu jūs pat vismazākās lietas nespējat, ko jūs zūdāties pārējo lietu pēc? Nemiet vērā lilijas, kas ne vērpj, ne auž. Bet Es jums saku: pat Salamans visā savā greznumā nav bijis tā apģērbs kā viena no tām. Bet, ja jau zāli laukā, kas šodien aug, bet rīt tiek krāsni mesta, Dievs tik skaisti apģērbj, cik vairāk jūs, jūs mazticīgie! Tāpēc neraizējieties arī jūs par to, ko ēdīsiet un ko dzersiet, un neuztraucieties, jo visu to meklē pasaules tautas. Jūsu Tēvs jau zina, ka jums viss tas vajadzīgs. **Dzenieties vairāk pēc Dieva valstības, tad jums šīs lietas tiks piemestas.**" (Lūk.ev.12: 22-31)

2) ...jo jūsu Tēvs jau zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat. (Mateja ev.6:8b) Šos vārdus ir teicis Jēzus, un es šīs patiesības vienmēr, īpaši pēdējos gados, esmu piedzīvojusi. Man svētdienas skolā bērni bieži uzdod jautājumus un daži no tiem ir:

1) vai Dievs ar tevi ir runājis? 2) kā tu zini, ka tas Dievs, par ko tu stāsti, ir īstais?

3) Kā tu zini, ka Viņš patiešām ir? Un citi dievi nav?

Šie ir jautājumi, kurus uzreiz nevar atbildēt. Neesmu dzirdējusi, ka Dievs uz mani runātu kā uz Mozu. Arī uz otru jautājumu man nebija zinātniski pierādītu atbilžu, tādēļ lūdzu Dievam, lai Viņš atklājas manā dzīvē, lai arī bērniem būtu REĀLI NOTIKUMI, par kuriem pastāstīt. Ne tikai notikumi no Vecās un Jaunās Derības laika, bet notikumi, kur redzam, ka Dievs nemainās un arī šodien ir tāds pats. Un tas notika, piepildoties iepriekš rakstītiem Bībeles pantiem. Un, ja labi padomā, Dievs vienmēr ir atklājies un rādījis, ka Viņš ir un par saviem bērniem rūpējas.

Sākšu ar mazu atkāpi no studiju laika. Kā jau vairumam studentu, arī man naudas bija maz, bet vajadzību daudz. Lūdzu Dievam, lai Viņš man palīdz. Un tas notika līdz pēdējam sīkumam. Lūdzu Dievam, lai Viņš man par sevi atgādina, lai neizeju rītos no kopmītnēm bez lūgšanas. Kādu rītu steidzoties aizmirsu par lūgšanu, un trolejbusa pieturā tieši tajā dienā pie manis pienāca Jehovas liecinieki un sāka stāstīt par Dievu. Lūdzu Dievu un vienmēr atbildēju ļoti labi visus grūtos pārbaudes darbus. Bet kā jau meitene, gribēju arī pucēties. Biju jau izdomājusi kādu modeli un kādā krāsā gribu žaketi, bet sapratu, ka tieši tādu diez vai atradīšu un, ja arī kādā veikalā atrastu, tad noteikti nevarētu to atļauties nopirkt, jo knapi varēju atļauties reizi mēnesī nopirkt kādu apģērba gabalu „humpalās”. Protams, ka Dievu nelūdzu par apģērbu (man tā likās sīka un nenožīmīga lieta) un pa veikaliem nestaigāju žaketi meklēt. Pēc neilga laika, dodoties mājās no slimnīcas, vienā no tā laika dārgākajiem veikaliem skatlogā ieraudzīju tieši manis iecerēto pelēkās žaketes modeli – precīzi

tādu!!! Iegāju joka pēc paskatīties cenu un... ieraudzīju, ka tā maksā 4 latus, jo bija veikala slēgšanas izpārdošana (tajā laikā tirgū daudz sliktākas kvalitātes žaketes maksāja 25 latus un veikali nerīkoja tādas izpārdošanas)... un manā makā bija tieši 4 lati, kurus drīkstēju iztērēt. Uzklusētās lūgšanas (un pat ne lūgšanas) bija tik daudz, ka nevarēju nestāstīt par tām saviem kursabiedriem. Pēc tam, kad izstāstīju par žaketi savam kursabiedram Mārcim, viņš secināja: “Jā, tavs Boss par tevi rūpējas!” Jokodamies teicu, ka gribu redzēt skaisto Coca-colas mašīnu ar spīdošām lampiņām, jo tajā laikā televīzijā rādīja tādu reklāmu. Tas bija apmēram tāpat, kā teikt, ka gribu redzēt Ziemassvētku vecīti lidojam briežu kamanās. Piektdienas vakarā, braucot mājās no Rīgas, pie Tukuma apļa ieraudzījām, ka pretī brauc ļoti spoža mašīna. Piebraucot tuvāk, redzējām, ka tā ir tieši tāda pati Coca-colas mašīna kā reklāmā ar daudz spožām lampiņām. Es nevaru Jums izstāstīt to sajūtu, ko tobrīd jutu...

Bet laiks iet, ir pagājuši 20 gadi, un svētdien skolā bērni uzdod jautājumus par Dievu mūsdienās, par piedzīvojumiem kopā ar Dievu. Vai Viņš ir īsts? Un manā dzīvē atkal ir pierādījumi, ka ir, un ka visu, ko Viņš Bībelē ir teicis, Viņš piepilda.

Atvainojos, ka jums, mīlie lasītāji, tālāk jālasa par kādu “negarīgu” lietu, bet tieši caur to piedzīvoju Dievu pēdējā laikā. Ieejot veikalā, tagad varu atļauties nopirkt visu, ko sirds vēlas. Liekas, ka visu varu pati. Esmu nopelnījusi naudu gan ēdienam, gan apģērbam, varam apgādāt savu ģimeni un vēl dot citiem. Nav jārūpējas par ikdienas “laicīgajām” lietām, bet vēl joprojām pastāv viena problēma, kur pati ar savu naudu neko izdarīt nevaru. Gaidot abas meitiņas, manas pēdas izmērs izauga līdz 44. Sieviešu kurpes šādā izmērā iegādāties nav iespējams. Tās man parasti sagādā vīra māsa no Amerikas, bet arī ar lielām grūtībām. Dievs ir gādājis, ka līdz šim tās ir bijušas, taču kad man ir palicis pēdējais pāris, tad iekšā ir mazs stresīņš – ko man darīt, ja tās saplīst? Nevaru taču kā ārsts iet uz darbu ar vīriešu kurpēm? Pa mājām OK, bet darbā? Bet Dievs vienmēr ir gādājis, ka pēkšņi kādā veikalā uzrodas 44. izmērs vai kādas vīriešu kurpes izskatās kā sieviešu. Atrodu tās “nejauši”, ejot pirkst bērniem apavus, un tās vienmēr parādās tad, kad mans pēdējais pāris izskatās jau “tā – ne visai labi”. Bet tad pienāca pagājušā gada ziema. Uz sala pirmais sals. Tā kā man ir mašīna, iepriekšējās siltās ziemas esmu izstaigājusi ar kurpēm, īpaša vajadzība pēc zābakiem nebija. Īpaši neuztraucos - gan jau būs labi. Kādu rītu aizvedu savus bērnus uz skolu un atpakaļ uz mašīnu pa ledu gāju ļoti lēni, jo vasaras kurpēm zoles ir gludas un ļoti slīd. Arī manas meitas klasesbiedrenes Esteres mamma gāja uz savu mašīnu. Mazliet parunājamies un es attaisnojos, ka tik lēni eju, jo ir ļoti slidens, un man nav ziemas zābaku. Pateicu, ka ne jau tāpēc, ka neesmu nopirkusi, vienkārši uz manu izmēru tos Latvijā nevar nopirkt. Pasmējāmies un

iekāpām katra savā mašīnā. Aizbraucu uz darbu un sāku strādāt. Pēc, apmēram 2 stundām manā kabinetā ienāca Esteres mamma un teica: “Es tev, Kristīnīt, atnesu zābakus, man bija 44.izmērs. Vieni ļoti silti UGG zābaki, bet tu jau kā dakteris ar tādiem varbūt negribēsi iet, tāpēc te būs vēl 2 pāri ar glaunākiem zābakiem. Un naudu man nedod, es neņemšu, jo Dievs man lika sirdī tev tos atnest.”

Tas man bija TĀDS PIERĀDĪJUMS! Un arī manām darba kolēģēm! Vai jūs atcerieties pagājušo zimu ar dziļo sniegu un puteņiem? Dievs rūpējas, Viņš dod tad, kad ir vajadzīgs un ne tikai materiālās lietas. Es te varētu sarakstīt milzīgi garu sarakstu ar visu, ko Dievs ir darījis un devis. Manā sirdī ir miers par visu, jo Jēzus ir teicis - nezūdāties savas dzīvības pēc, ko ēdīsiet, ne arī savas miesas pēc, ar ko ģērsities... ..jo jūsu Tēvs jau zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat.

Mans vīrs redzot, kā Dievs piepilda šos vārdus, kādu dienu man teica: “Uzmanies, ko tu vēlies...”, jo viņš redz kā piepildās visas vajadzības.

Ja tu esi bijis tik pacietīgs un izlasījis visu manu garo rakstu līdz galam, tad vēlos, lai tu atceries no tā tikai vienu lietu, un tas ir arī mans novēlējums tev –

DZENIETIES VAIRĀK PĒC DIEVA VALSTĪBAS, TAD JUMS ŠĪS LIETAS TIKS PIEMESTAS.

Kristīne Smelte

◇◇◇◇◇◇◇◇

* Ir grūti apjaust, cik patiesībā milzīgs spēks ir lūgšanai, un cik daudz vienkārša lūgšana spēj izdarīt. Bieži vien, kad vairs nekādu cerību, tad mēs lūgšanu uztveram kā pēdējo salmiņu, jo nav jau vairs ko zaudēt, tāpēc varam tikai lūgt. Bet, ja mēs lūgšanu izvēlētos kā pirmo iespēju, ļoti daudz kas mūsu ikdienā mainītos. Lūgšana patiesībā ir dārgākais, ko mēs varam dot sev un dāvēt citiem. Laiks, kuru pavadām lūgšanā, ir vērtīgākais ieguvums dienai. Dievs nenāk ar varu mūsu dzīvē. Viņš gaida, kad mēs lūgsim, un tad Viņš dara. Lūgšana ir brīnums, kuru dot vai nedot sev un citiem, izlemjam mēs paši. *Mateja ev.6:7-13*

Katram kristietim ik dienas nepieciešams pus- stundu pavadīt lūgšanā, izņemot dienas, kad viņš ir ļoti aizņemts, tad viņam vajag veselu stundu.
(Francis de Sales)

* Lūgšana ir kā gaiss mūsu dvēselēm. Ja mēs nelūdzam, mēs neelpojam. Mūsu dvēsele smok. Ne jau tikai garās, skaistās un klusumā teiktās lūgšanas ir tās, kuras mūs tuvina Dievam. Katra mazā, steidzīgā un neveiklā lūgšana ir kā elpas vilciens, kurš mums ļauj dzīvot. Nav īstas vai neīstas, pareizas vai nepareizas lūgšanas, ja vien mēs lūdzam ticībā un pašāvēībā uz Dievu. Patiesa sirds lūgšana ir tā, ko Dievs gaida un uzklausa. Ir labi, ja mums laiks vienatnē ar Dievu, klusā vietā un bez steigas, bet neaizmirsīsim, ka arī dienas steigā, pie stūres, rindā stāvēt, ofisā pie datora esot, vienalga, kur mēs esam, mēs varam lūgt. Mēs taču zinām, cik svarīgs ir gaiss mūsu miesai, tāpēc neaizmirsīsim arī par savām sirdīm, ieelposim Dieva klātbūtni ir brīdi. *Jonas 2:8, v.efēz.6:18*

„Neaizmirstiet elpot! Neaizmirstiet dvēseles elpu-lūgšanu. (Vilhelms Bušs)

*Jēzus mūs aicina būt neatlaidīgiem savās lūgšanās un cerībā uz Dievu. Nepadoties pie pirmās neveiksmes, nepārstāt lūgt tāpēc, ka pēc mēneša vēl nav redzams rezultāts, neatmest cerību tāpēc, ka viss liecina par bezcerību. Bībelē mēs varam atrast daudzus pamatojumus tam, ka neatlaidība Dievam tīkama. Tā parāda arī mūsu sirds attieksmi, vai spējam palikt neatlaidīgi savās lūgšanās, ļaujot izprast, vai tas, pēc kā mēs lūdzam, tiešām ir mums svarīgs. Kānāniešu sievas neatlaidības dēļ Jēzus dziedināja viņas meitiņu. Mātes neatlaidības dēļ pravietis Elija atdzīvināja viņas mirušo dēlu. *Lūk.11:5-19*

„Pateicoties neatlaidībai, gliemezis sasniedza Noasa šķirstu.”

(Čārlzs Hedons Sperdžens)

* Piesauciet Dievu savās bēdās un problēmās, tad Viņš jūs mierinās un izglābs. Šo apsolījumu mēs vairākas reizes atrodam Bībelē. Tik vienkārši- lūdz un Viņš nāk. Mums ir tikai jālūdz, tikai... Tas brīžiem ir tik sarežģīti tieši savas vienkāršības dēļ. Mēs būtu gatavi aizskriet līdz otram pasaules galam, lai tiktu ārā no savām bēdām, bet tas neko mums nepalīdz. Tikai patiesa sirds lūgšana var ļaut Dievam visu nokārtot. Jo no sirds lūdzot, mēs ticam, mēs pašaujamies un mēs atdodam vadību Viņa rokās. Lūdz un baudi, cik Dievs ir labs! *Jāņa ev.16:33. Psalmi 91:14-16.*

„Pasaule ir liela parādniece bēdām. Vairums Psalmu ir dzimuši tuksnesī. Vairums Pāvila vēstuļu tika uzrakstītas cietumā. Lielāko domātāju lielākās domas visas ir gājušas caur uguni. Lielie dzejnieki bēdās ir mācījušies to, ko dziesmā sludinājuši. Smelies mierinājumu, bēdu piemeklētais kristietī! Kad Dievs gatavojas cilvēkus lietot brīnišķā veidā, Viņš vispirms tos ieliek ugunī.” (Džordžs Makdonalds)

„Vai par savu problēmu esi lūdzis tikpat daudz, cik runāties par to ar citiem?”

(Autors nezināms)

Es lūdzu Jēzu

Tas notika vecos laikos. Toreiz bērni strādāja. Arī mazais Jānis vasarā strādāja. Viņš dzīvoja viens pats ar māmiņu. Māmiņa tajā vasarā saslima un nevarēja nopelnīt pietiekami daudz naudas, lai ģimene varētu samaksāt īri un arī paēst. Jānis vēlējās mammai palīdzēt un tādēļ devās uz pilsētu

meklēt darbu.

Viņš iegriezās pie maizes cepēja, bet tam palīgus nevajadzēja. Pēc tam Jānis devās uz pastu, arī tur vēstuļu iznēsātāji bija jau pietiekošā daudzumā. Jāni nevajadzēja arī apkārtējo māju saimniekiem – visur strādnieki bija jau atrasti. Zēns bija ļoti lūdzis Jēzu, lai viņš atrastu darbiņu, taču nevienam Jānis nebija vajadzīgs.

Mazais zēns neatmeta cerību. Viņš nākošajā rītā atkal nometās uz ceļšiem un lūdza Jēzu, lai Jēzus palīdz atrast darbiņu. Šodien Jānis nolēma doties uz ziedu veikalu. Varbūt tur vajadzēs kādu palīgu.

Veikalā viņš satikās ar Marijas kundzi. „Labdien, Marijas kundze! Vai jums nevajag palīgu? Es jums labprāt palīdzēšu, jo man nepieciešama naudiņa mammas zālēm un maizītei.” Marijas kundze labprāt vēlētos palīdzēt, taču viņa tik tikko bija salīgusi sev jaunu dārznieku. „Tiešām nezinu, vai mums vēl ir vajadzīgi strādnieki.” Sarunu dzirdēja Marijas kundzes vīrs. Viņš bija ļoti stingrs. Paskatījies uz Jāni viņš dusmīgi noteica: „Vai tu domā, ka dabūsi darbu tādā izskatā. Paskaties, kādi tavi ceļi – netīri ar dubļiem un smiltīm.”

„Es atvainojos,” teica mazais zēns, tīrīdams savus ceļšus. „Es no rīta, uz ceļiem nometies, lūdzu Jēzu, lai Viņš man palīdz atrast darbiņu un aizmirsu tos notīrīt.”

Marijas kundze ar savu vīru saskatījās. „Pagaidi mazliet!” teica Marijas kundze un ar vīru aizgāja kaut ko pārrunāt. Pēc neilga laiciņa viņi atgriezās. „Mums ir vajadzīgs puķu laistītājs. Vai tu vēlētos šo darbu? Arī naudiņu varēsi labu nopelnīt.” Jānis bija ļoti priecīgs. Viņš tūlīt jautāja, kur var dabūt lejkannu, lai sāktu savu darbiņu. Jānis bija čakls strādnieks un nopelnīja naudu mammas zālēm un pārtikai. Rudenī viņš atkal sāka mācīties skolā. Pēdējā darbadienā Jānis jautāja Marijas kundzei, kādēļ viņa pieņēma viņu darbā, jo jauni strādnieki taču nebija vajadzīgi.

„Mēs mīlam Jēzu un esam Viņa draugi,” atbildēja Marijas kundze. „Kad tu teici par lūgšanu, mēs sapratām, ka arī tu esi Jēzus draugs. Sapratām, ka Jēzus vēlas, lai mēs tev un tavai māmiņai palīdzam. Tā Jēzus piepildīja tavu lūgšanu.”

Kā Jēzus ir palīdzējis tev un tavai ģimenei?

„Asini” savu prātu!

1. Džonija mātei bija trīs bērni. Pirmo bērnu sauca Aprīlis. Otro bērnu sauca Maijs. Kā sauca trešo bērnu?
2. Pirms Everests tika atklāts, kurš bija augstākais kalns pasaulē?
3. Billijs piedzima 28 decembrī, bet viņa dzimšanas diena vienmēr iekrīt vasarā. Kā tas iespējams?
4. Ja tu piedalies sacensībās, un tu apsteidz personu, kura šobrīd ir 2.vietā, kurā vietā tu būsi?
5. Vai vari nosaukt trīs dienas pēc kārtas, neizmantojot vārdus trešdiena, piektdiena un svētdiena?
6. Dažos mēnešos ir 30 dienas, dažos 31. Kuros mēnešos ir 28 dienas?
7. Ko vari redzēt ar aizvērtām acīm?
8. Kas jādara, ja redzi zaļo cilvēciņu?
9. Sēž cilvēks, un tu nevari apsēsties viņa vietā pat tad, ja viņš piecelsies. Kur viņš sēž?
10. Rēķini galvā! 1000 pieskaiti 40. Tad vēl 1000. Tad 30 un vēl 1000, tad pievieno 20 un 1000. Tad iegūtai summai pieskaiti 10. Kāda ir atbilde?
11. Veikalā ienāca kurlmēms cilvēks iegādāties zobu suka. Ar žestiem viņš imitēja zobu tīrīšanu. Pārdevējs bija gudrs un saprata, kas pircējam nepieciešams. Nākamais ienāca aklais iegādāties brilles. Kā viņš var informēt pārdevēju, kas viņam ir vajadzīgs?
12. Divi tēvi un divi dēli bija aizrautīgi mednieki. Medībās viņi katrs nomedīja vienu irbi, kopā – 3. Kā tas iespējams?
13. Vai var nest ūdeni sietā?
14. Kam līdzīga ir arbūza pusīte?
15. Cik ābolus var apēst tukšā dūšā?
16. Divi jauni kazaki, abi braši jātnieki, bieži sacentās, kurš būs pirmais. Uzvarēja te viens, te otrs un viņiem jau apnika tādas sacensības. Tad viņiem ieteica jaunu ideju: uzvarēs tas, kura zirgs pie mērķa pienāks otrais.
Sapulcējās daudz skatītāju, visi gribēja tādu jaunumu redzēt.
Pēc starta signāla neviens no abiem, protams, neizkustējās no vietas. Publika sāka smieties un nolēma, ka no tādām sacensībām nekas nesanāks.

Tad no pūļa iznāca kāds vecs vīrs un teica: „Es viņiem pačukstēju kādu vārdu un viņi sāks dzīt zirgus tādos auļos, kā vēl nav redzēts. Un tiešām...”

Piegāja pie viņiem vecais kazaks, kaut ko iečukstēja un jau pusminūti vēlāk kazaki zirgu mugurās nesās pa stepi pilnā ātrumā, mēģinot ar visiem līdzekļiem apdzīt otru, un tāpat derībās uzvarēja tas, kura zirgs palika otrais.

Ko vecais vīrs pateica? (Atbildes nākošajā nr.)

Izkrāso!

Bībeli caurvij doma par to, ka cilvēks kontaktējas ar Dievu lūgšanā.

Tāda iespēja kristietim ir arī šodien. Un tev arī.

Izlasi Bībelē: Jāņa ev.14:13; v.ebr.4:16; Mateja ev.6:6-8; v.efez.6:18

Lūgšana- tas ir veids, kā bērns vērsas pie Tēva.

* Mēs dzīvojam bīstamā laikā. Šodien ir jālūdz kā vēl nekad. Lūgšana ir visietekmīgākais līdzeklis, **tā ir mūsu lielākais spēks.**

* **Jālūdz ir Dieva varenības dēļ.** Ja mēs vēlamies, lai Dievs atbild mūsu lūgšanai, vajag Viņu slavēt. Lūgšana. Tā ir saruna ar Dievu.

Iedomājies, ka Visuma Radītājs taču klausās tevi. Cilvēkam tas ir liels gods. Bet lūgt ne vienmēr ir viegli. Kādēļ gan lūgšana var sagādāt grūtības?

* „**Es nezinu, ar kādiem vārdiem lūgt.**”

Bet atceries. Pirmkārt, kaut arī pret Dievu jāizturas ar lielu bijību, nekādi īpaši vārdi nav nepieciešami. Baznīcā bieži vien tiek lietoti seni izteicieni, runāts piepaceltā izteiksmē. Taču tas nav obligāti, kad tu lūdz vienatnē vai kopā ar draugiem. Otrkārt, Dievam nav svarīgi, lai tava lūgšana noritētu tikpat gludi kā citiem. Viņš skatās tavā sirdī.

* „**Es nezinu, par ko man vajadzētu lūgt.**”

Lūgt var par daudz un dažādām lietām, bet dosim tev dažus padomus.

1. Slavē Dievu. Dari to tāpēc vien, ka Viņš ir Dievs. Slavē Viņu par visu, ko Viņš ir darījis. Daudzi Psalmi ir rakstīti tieši ar nolūku, lai slavētu Dievu.

2. Izsūdzi Dievam savus grēkus. Atceries, ko esi grēkojis un lūdz piedošanu par to.

3. Lūdz Dievu. Padomā, kādas ir tavas vajadzības, par kurām jālūdz. Lūdz ne tikai par sevi, bet arī par citiem. Lūgšanām jābūt konkrētām.

4. Pateicies Dievam. Saki Viņam paldies par visu, ko Viņš tev un citiem laba darījis. Pateicies par to, ka Viņš atbild uz tavām lūgšanām.

* „**Mājās man ir neērti lūgt.**”

Neveiklības sajūta sākumā ir pilnīgi dabiska, bet tā drīz pāries, un tu pieradīsi. Sākumā pietiktu, ja tu veltītu lūgšanai dažas minūtes dienā. Vislabāk atrodi tādu vietu, kur neviens tevi netraucēs.

* „**Es nevaru koncentrēties, manas domas aizklīst prom.**”

Par to sūdzas daudzi. Tu vari savu lūgšanu pierakstīt bločiņā. Ja doma zudīs, pietiks tikai ielūkoties pierakstā, lai atkal koncentrētos. Ja iespējams, lūdz balsī, nevis klusībā pie sevis. Mēģini lūgt kājās stāvot vai uz ceļiem, aizvērtām acīm.

* „Man šķiet, ka Dievs mani nedzird.”

Neuztraucies. Tas nenozīmē, ka Dievs tevī neklausās. Viņš ir apsolījis uz klausīt katru neatkarīgi no tā, vai mēs jūtam Viņa klātbūtni. Dievs, mūsu Debesu Tēvs, mīl Savus bērnus. Viņam patīk, ka ar Viņu runā.

Jēzus ir teicis: ”Ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, to Es darīšu.” (*Jāņa ev.14:14*)

(„Kristieša izaugsme”, 1992.g.- ietverti citāti no Bilija Grehema grāmatām un sprediķiem)

Liecība

LŪGŠANA

Šis būs stāsts par to, kā Dievs darbojās caur lūgšanu manā dzīvē jau tad, kad vēl nebiju kristiete un biju vēl bērns.

Par Dievu zināju kopš bērnības, jo mani vecvecāki bija kristieši. Kad vien tas bija iespējams, arī mani ņēma līdzī uz draudzi. Arī vecāki par Dievu runāja un stāstīja mums, bērniem, kaut arī par kristiešiem viņi kļuva 1992. gadā.

Mans ceļš ar Dievu sākās, kad biju vēl bērns un gāju otrajā klasē. Ceļš no skolas bija pagārš, 5 kilometri kājām. Nākot no skolas, mani paniski biedēja suņi, kas bija sastopami pa ceļam.

Reiz kādu dienu, atkal nākot no skolas, man ceļā suns, es aiz bailēm eju ar lielu līkumu pa lauku, slēpdamās aiz krūmiem, cerot, ka palikšu nepamanīta... smieklīgi vai ne? Un tad, es atcerējos par Dievu un sāku lūgt: „Ja Tu izdarīsi tā, ka tas suns mani nepamanīs un aizies uz mājām, es kļūšu par kristieti.” Un tā vienmēr lūdzot, es nācu mājās, suņi vienmēr kļuva kā paralizēti, man tikai nācās mācīties uzticēties Dievam.

Pirmo reizi, kad pagāju garām niknajam sunim, ka tas pat nepakustējās, sapratu, cik Dievs ir uzticams un ar Viņu esmu drošībā. Tā gāja laiks, es pabeidzu skolas un sāku darba gaitas. Un mans solījums bija tikai solījums bez izpildes.

Sapratu, ka Dievs man joprojām ir uzticams, kaut arī es neesmu turējusi savu doto solījumu. Un tā, 1999. gada 5. decembrī es tiku kristīta un atdevu savu dzīvi un sirdi Kungam Jēzum.

Esmu no sirds pateicīga, ka Viņš vienmēr ir līdzās gan priekos, gan bēdās. Viņš ir labākais un uzticamākais Draugs, kāds cilvēkam var būt. Tāpēc novēlu katram Viņu lūgt kļūt par savu Draugu, Sargu un Ārstu. Vien mūsu Kungs spēj visu, ja vien mēs uz Viņu paļaujamies.

Aiga

Lūgšana

Lūgšanai manā dzīvē ir liela nozīme. Es lūdzu vairākas reizes dienā. Ir ļoti svarīgi dienu uzsākt ar lūgšanu. Dievam ir jādod pirmā vieta, tad Viņš arī vada un mūs sargā. Es pateicos, ka esmu pamodusies un elpoju. Visu dienas gaitu es lieku Dieva varenajās Rokās. Es lūdzu Viņa vadību, apsardzību, žēlastību, svētību. Lai pasargā no sātana viltībām, uzbrukumiem. Tāpat man vajag pacietību katru dienu. Es lūdzu par tuviniekiem, līdzcilvēkiem, draudzi, valdību, pasauli. Lūdzu par tiem cilvēkiem, kas vēl nav pestīti. Arī vēstulē romiešiem 12:12 teikts: „Priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās.”

Lūgšana arī mani disciplinē. Tāpat kā katru rītu mēs pamostamies no jauna, tā arī mums ikdienas ir jālūdz un jāslavē Dievs. Dievs vēlas, lai mēs sarunājamies ar Viņu. Pastāstām par savām izjūtām, kas mūs nospiež. Arī izsūdzam savus grēkus un tos nožēlojam. Dievs ir uzticams! Viņš nekad neatstāj tos, kas paļaujas uz Viņu. Mums ir jāturas tuvu klāt pie Viņa. Un, ja es redzu, ka mana ticība kļūst vāja, tad es saucu uz savu Pestītāju: „Kungs, palīdzi manai neticībai.” Mums ik dienas jālūdzas: „Kungs, vairo man ticību.” Grūti reizēm lūgt, kad piemeklējušas slimības, bēdas, ciešanas. Reizēm pietiek arī ar dažiem teikumiem. Jālūdz no visas sirds.

Jāpasakās ir par visām svētībām, ko Viņš ik dienas ir devis. Ne vienmēr Dievs atbild uz lūgšanām. Būs arī tādas, uz kurām atbildes netiks saņemtas, ja tās nebūs saskanējušas ar Viņa prātu. Tās man būtu bijušas par sliktu. Manā dzīvē ir bijušas daudz atbildētu lūgšanu: par finansēm, darbu, slimajiem, dzīves vietu. Dievs pasargājis no velna viltībām, kārdinājumiem. Piecus gadus atpakaļ mana vislielākā lūgšana bija par dzīves vietu. Iznāca pārcelties trīs reizes vienā gadā. Līdzko atradu, tā saimnieks pārdeva to. Kādu brīdi nācās padzīvot pie radiem laukos. Tad dabūju dzīvokli Talsos. Nopriecājos, ka viss atrisinājies. Prieks bija īslaicīgs. Pēc 5 mēnešiem arī šis dzīvoklis bija pārdots. Man mēneša laikā tas bija jāatstāj. Es lūdzu, laiks gāja. Neko nevarēju atrast. Māca šaubas- vai sameklēšu kādu. Bija palikušas nepilnas divas nedēļas, kad dzīvoklis bija jāatstāj. Satraukums pieauga arvien lielāks. Kas notiks tālāk!? Kur es palikšu? Vai uz ielas? Turpināju lūgt, lai Dievs palīdz. Tad vienu dienu man paziņoja, ka ir mazs neremontēts dzīvoklis, neapdzīvots. Vai es tādā ar mieru būšu iet? Reāli domājot, to nevarēs paspēt izremontēt. Labi, ka dēļ mācēja remontēt. Un tā, ar Dieva palīgu tas izdevās izremontēt. Tieši pēdējā dienā, kad mums bija jāatstāj iepriekšējais.

Dievs pārbaudīja mani, cik es Viņam uzticos. Viņš mani nekad nav pievīlis. Par nožēlu, es gan daudzas reizes esmu Viņu pievīlusi. Tad lūdzu piedošanu. Esmu

pateicīga par visu Viņam- gan par grūtiem, smagiem brīžiem, gan par priecīgiem. Dievs mani dara stiprāku, labāku, paklausīgāku Viņam. Es lūdzu arī par to, lai es Viņam būtu uzticama visa mūža garumā. Paldies par Viņa žēlastību, kas ik dienas ir no jauna.

Sandra

Brīnumu Dievs

„Teici To Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis!”

Ps. 103,2

Viens no vislielākajiem brīnumiem ir tas, ka Dievs mani izredzējis būt par Viņa bērnu. Cik daudz cilvēku ir pasaulē, ar kuriem tas nav noticis. Būt glābtam – tā ir milzīga Dieva žēlastība, kuru pat grūti aptvert.

Ar Dievu ir piedzīvotas daudzas brīnišķīgas lietas. Daudz, kas jau piemirsies, bet šo to pastāstīšu.

Atceros, ka vecāmamma man bija uzdāvinājusi skaistu sarkanu salokāmu nazīti. Viņa mums, bērniem, (man ir vēl trīs jaunākas māsas) bija arī iemācījusi pagatavot stabules. Man varēja būt kādi 12-13 gadi. Vasarās ganījām sovhoza teles, un es ganībās ar garu zāli, kuras stiepās vairāku kilometru garumā, taisot stabuli, šo nazīti pazaudēju. Ļoti lūdzu Dievu un tās pašas dienas vakarā arī nazīti atradu. Man tas bija liels brīnums, jo biju jau zaudējusi cerības. Man pat radās tāda bijība, ka Dievs ir uzklāstījis manu palīgā saucienu.

Tad vēl, man jau no bērnības ir bijusi sāpīga mugura. Liels pārbaudījums bija kaplēt un ravēt garās sovhoza cukurbiešu vagas un lasīt kartupeļus skolas rudens talkās. Kad apprecējos, sāpes tikai pieauga. Reizēm bija tā, ka vīram bija jāpalīdz iekāpt un izkāpt no vannas. Ar grūtībām varēju uzvilkt zeķes. Ārsts teica, ka mugura ir deformējusies un dos man grupu. Es atteicos, jo lūdzu Dievu, lai Viņš mani dziedina. Pēc trīs gadu lūgšanām es savu dziedināšanu arī saņēmu. Zāles nekādas nelietoju. Un nu jau divdesmit gadus mugura man nav sāpējusi. Slava Dievam! Viņš ir mans Ārsts!

Dievs ir ieinteresēts arī mūsu dzīves sīkumos un praktiskajās lietās. Neatceros, ka par to gadījumu, ko stāstīšu, būtu īpaši lūgusi. Kaut gan es, viena dzīvojot, ar Dievu runājos visu laiku.

Taisot remontu dzīvojamā istabā, bērni bija nolēmuši likvidēt sekciju, kas aizņēma divas sienas, jo tās vairs neesot modē. Traukus un laicīgās grāmatas saliku kastēs un aiznesu uz saimniecības ēku. Garīgās grāmatas arī kastēs un uznesu otrajā stāvā. Bet man viņas ļoti gribējās salikt plauktā, lai būtu pārskatāmi. Internetā

pateicīga par visu Viņam- gan par grūtiem, smagiem brīžiem, gan par priecīgiem. Dievs mani dara stiprāku, labāku, paklausīgāku Viņam. Es lūdzu arī par to, lai es Viņam būtu uzticama visa mūža garumā. Paldies par Viņa žēlastību, kas ik dienas ir no jauna.

Sandra

Brīnumu Dievs

„Teici To Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis!”

Ps. 103,2

Viens no vislielākajiem brīnumiem ir tas, ka Dievs mani izredzējis būt par Viņa bērnu. Cik daudz cilvēku ir pasaulē, ar kuriem tas nav noticis. Būt glābtam – tā ir milzīga Dieva žēlastība, kuru pat grūti aptvert.

Ar Dievu ir piedzīvotas daudzas brīnišķīgas lietas. Daudz, kas jau piemirsies, bet šo to pastāstīšu.

Atceros, ka vecāmamma man bija uzdāvinājusi skaistu sarkanu salokāmu nazīti. Viņa mums, bērniem, (man ir vēl trīs jaunākas māsas) bija arī iemācījusi pagatavot stabules. Man varēja būt kādi 12-13 gadi. Vasarās ganījām sovhoza teles, un es ganībās ar garu zāli, kuras stiepās vairāku kilometru garumā, taisot stabuli, šo nazīti pazaudēju. Ļoti lūdzu Dievu un tās pašas dienas vakarā arī nazīti atradu. Man tas bija liels brīnums, jo biju jau zaudējusi cerības. Man pat radās tāda bijība, ka Dievs ir uzklāstījis manu palīgā saucienu.

Tad vēl, man jau no bērnības ir bijusi sāpīga mugura. Liels pārbaudījums bija kaplēt un ravēt garās sovhoza cukurbiešu vagas un lasīt kartupeļus skolas rudens talkās. Kad apprecējos, sāpes tikai pieauga. Reizēm bija tā, ka vīram bija jāpalīdz iekāpt un izkāpt no vannas. Ar grūtībām varēju uzvilkt zeķes. Ārsts teica, ka mugura ir deformējusies un dos man grupu. Es atteicos, jo lūdzu Dievu, lai Viņš mani dziedina. Pēc trīs gadu lūgšanām es savu dziedināšanu arī saņēmu. Zāles nekādas nelietoju. Un nu jau divdesmit gadus mugura man nav sāpējusi. Slava Dievam! Viņš ir mans Ārsts!

Dievs ir ieinteresēts arī mūsu dzīves sīkumos un praktiskajās lietās. Neatceros, ka par to gadījumu, ko stāstīšu, būtu īpaši lūgusi. Kaut gan es, viena dzīvojot, ar Dievu runājos visu laiku.

Taisot remontu dzīvojamā istabā, bērni bija nolēmuši likvidēt sekciju, kas aizņēma divas sienas, jo tās vairs neesot modē. Traukus un laicīgās grāmatas saliku kastēs un aiznesu uz saimniecības ēku. Garīgās grāmatas arī kastēs un uznesu otrajā stāvā. Bet man viņas ļoti gribējās salikt plauktā, lai būtu pārskatāmi. Internetā

Liesma (Otilija Baštika)

TĒVS DEBESĪS

Kas drīkstētu uz Tevi, Svētais, pacelt acis,
Kas savām lūgšanām Tev spētu tuvoties,
Ja nebūtu Tavs Dēls reiz zemes viršu nācis,
Kas mums kā Tēvu Tevi parādīja, Dievs.

Ja nebūtu Viņš miris toreiz krusta stabā
Kā Salīdzinātājs, kas būtu ar mums tad?
Vai arī tad pie Tevis kā pie Tēva labā
Mēs pieiet drīkstētu? Ai, it nekad, nekad.
Deg ērkšķu krūmā karstas uguns liesmu kvēles,
Šķeļ zibeņi un pērkons kluso Sinaju,
Dreb ļaužu sirdis, samulst pašu gudro mēles,
Kad ugunī ar saviem kalpiem runā Tu.

Tik pieskāriens pie Tava šķirsta, Tava goda,
Un necienīgam kalpam bija tūlīt mirt;
Cik bargi, Dievs, Tu gāji ar tiem kādreiz sodā,
Ko gribēji kā pelavas no gaudiem šķirt.
Pie Tevis tagad kā pie mīla Tēva nākam,
Vai esam labāki kā mūsu senči, Dievs?
Mēs bieži veldzei paši savas akas rakām,
Un mūsu taisnība bij' viss, kas nepatiess.
Tik vien caur Tavu Dēlu, mūsu Pestītāju,
Mēs drīkstam lūgt- Tēvs mīlais debesīs;
Ka esam mantojuši Tava bērna stāju,
Nav mūsu nopelns, bet ir Kristus upuris.

Bez bailēm tagad mūsu ilgas meklē Tevi,
Bez mulsuma Tev tuvojamies, svētais Dievs;
Tu atsaucies, un katram vienam atklāj Sevi
Kā Tēvs, kas ir Dēlā dziļi zemojies.

Kristīne Šmite

It kā neredzamo redzētu,
kāds Dievam pienēs lūgšanu.
Jau citi teikuši- nav vērts,
tik daudz ir laika izšķērdēts!
Bet ceļi nolokās, rokas sakļaujas,
pareizā brīdī ir lūgšanas atbildētas.

Kungs, māci man **tā** noliekties!

It kā neredzamo redzētu,
kāds iziet saset kūlīšus.
Jau citi teikuši- nav vērts,
tik daudz ir spēka iztērēts!
Bet baltās druvās iziet plāvēji,
un gaudi sabirst zeltaini.

Kungs, māci man **tā** darboties!

It kā neredzamo redzētu,
kāds mūžu dzied kā pateicību.
Jau citi teikuši- nav vērts,
tik daudz ir no grūtā saņemts!
Bet Dieva solījumi nemainās,
un asaras gaviļēs pārvēršas.

Kungs, māci man **tā** pateikties!

It kā neredzamo redzētu,
es sevi Tavās rokās ielieku.
Vēl daudzi teiks- nav vērts,
vēl daudz būs šaubu sirdī bērts.
Bet tik ar Dievu iespējams ir iet
pat tad, kad visas durvis ciet.

Kungs, māci man **Tevī** patverties!

Bībelē mēs lasām daudzus pamudinājumus lūgt Dievu. Ir sarakstītas daudz grāmatas par lūgšanu, dzirdēti sprediķi. Mēs visi zinām, ka tas ir nozīmīgi, tomēr praktiskajā dzīvē bieži samierināmies ar paviršu un seklu lūgšanu dzīvi.

Kādēļ tā? Kā to mainīt?

Uz šiem un citiem jautājumiem par lūgšanu atbildes varam atrast kādā no tālāk minētajām grāmatām. Šeit uzrakstīšu dažus citātus vai domas no katras grāmatas.

Ole Hallesbijs

Par lūgšanu

„Dieva bērns Jēzum visvairāk rūpju sagādā tad, kad neizmanto iespēju lūgt. Jo ar to viņš sagrauj saiti ar Pestītāju, un viņa iekšējā dzīve neizbēgami novīst un deformējas.

Kāpēc lielākajai daļai no mums lūgšanas veicas tik slikti?

Atgriešanās procesā mēs tiekam ievadīti sirsnīgā, cītīgā lūgšanu dzīvē. Lūgšanas stunda ir skaistākā stunda visā dienā. Taču pēc ilgāka vai īsāka laika lūgšana sāk sagādāt grūtības. Lūgšana, apžēlotās dvēseles priecīgā un pateicīgā satikšanās un saruna ar Dievu, ir kļuvusi par pienākumu. Jo grūtāka kļūst lūgšana, jo vieglāk mēs no tās atsakāmies. Pieaugošā pasaulīgā noskaņojuma dēļ, kurš mūs aizvien vairāk atsvešina no Dieva, mazāk un mazāk paliek jautājumu, ko ar Viņu pārrunāt.

Vai lūgšanas grūtības lielākoties nerodas tāpēc, ka mēs lūdzam nepareizi?

Kāda ir lūgšana Jēzus vārdā?

Tā ir bezpalīdzīgas dvēseles bezpalīdzīgs skats, kas vērsts uz žēlsirdīgu Draugu.

Kā veikt lūgšanu darbu?

„Ko mūsu saspringtais kristīgais darbs nesīs nākotnē, tas būs atkarīgs nevis no ierobežojumiem vai reorganizācijām, bet gan no tā, vai Dieva Gars varēs mūs rosināt lūgšanas darbam.”

Vai esi piedzīvojis lūgšanas cīņu?

„Lūgšanu dzīve ir tas mērķis, pret kuru velns vērs savus stiprākos ieročus... Lūgt nozīmē atvērt sevi Jēzum. Bet, ja es aizslēdzu kaut vienu vienīgu grēku savā dvēselē, kuru Gars manai sirdsapziņai par tādu ir licis atzīt, tad esmu noslēdzis Jēzum pieeju savai dvēselei. Lūgšana manī ar to arī izbeidzas.”

Kādēļ Dievs neatbild?

„Viņš dzird mūs vienmēr, bet, ja Viņš gribētu mums dot to, ko tajā acumirkli lūdzam, tad Viņam nebūtu iespējams dot to, ko viņš mums ir paredzējis.”

Kādi šķēršļi traucē aizlūgt par citiem?

Lūgšana un gavēšana. Vai lūgšanu var izmantot nepareizi?

Kāda ir lūgšana Dieva godam?

Kādas var būt lūgšanas formas?

Kā izpaužas lūgšanas Gars?

Brūss Vilkinsons

Jabeca lūgšana

Es vēlos iemācīt jums kādu pārdošu lūgšanu, uz kuru Dievs vienmēr atbild. Tā ir īsa – tikai viens teikums no četrām daļām – un paslēpta Bībeles dziļumos, taču es ticu, ka tā satur atslēgu dzīvei, apveltītu ar pārsteidzošu Dieva labvēlību.

Kad Dievs pēdējo reizi ir darbojies caur jums tādā veidā, ka bijāt pārliecināti – tieši Viņš to ir darījis?

Kaut Tu mani svētīdams svētītu!

Pirms mēs ar pārliecību varam lūgt pēc Dieva svētības, ir nepieciešama skaidra izpratne par to, ko tas nozīmē.

Kaut Tu paplašinātu manas robežas!

Tas būtībā ir lūgums Dievam „paplašināt” jūsu dzīvi, lai jūs spētu vairāk izdarīt Viņam par godu.

Kaut Tava roka būtu allaž ar mani!

Mēs vienmēr esam tikai vienas lūgšanas attālumā no neiedomājamiem, Gara vadītiem varoņdarbiem. Caur Viņa pieskārienu jūs varat piedzīvot pārdabisku aizrautību, drosmi un spēku.

Kaut Tu mani pasargātu no nelaimes!

Visefektīvākais paņēmieni cīņā pret grēku ir lūgšana, lai mums nebūtu jācīnās pret nevajadzīgiem kārdinājumiem.

Varbūt kādai mācai liekas, tas nav domāts man, tas der vīriem, kalpotājiem, man ir ģimene, bērni, vienkārša ikdienas dzīve. Darlīna Vilkinsone parāda kā šī lūgšana darbojas ģimenē, mājās dzīvē un darba vietā, kur tu atrodi, arī sīkās lietās.

Darlīna Vilkinsone

Jabeca lūgšana sievietēm

Dievam ir īpašs plāns Tevi bagātīgi svētīt un pēc tam caur Tevi svētīt citus.

Kad Dievs sūta man jaunas izdevības, tad tās manu dzīvi padara nevis grūtāku, bet gan daudz nozīmīgāku, jo Viņa roka ir pār mani.

Dievs katram no mums ir devis kādu teritoriju, par kuru esam atbildīgi. Tava teritorija sākas tajā vietā, kur Tu dzīvo un strādā... Dievs paplašinās Tavu teritoriju tieši tur, kur Tu esi... Dievs ieved cilvēkus mūsu teritorijā, lai mēs iesētu sēklas, kuras Viņš pēc tam varētu laistīt un audzēt.

Vočmens Nī

Lūgšanas kalpošana

Lūgšana nav maza un nevērtīga blakus lieta, kā daudzi to pieņem. Lūgšana ir darbs! Grāmatā ir šādas nodaļas:

Draudzes lūgšanas kalpošana.

„Tāpēc jums būs tā lūgt”.

Kunga Jēzus Vārdā

Pilnvarota lūgšana.

Būt nomodā un lūgt.

Pēc tam, kad esam sapratuši lūgšanas svarīgumu un esam gatavi nodot sevi lūgšanas kalpošanai, sātans mums nemitīgi uzbrūk un panāk to, ka lūgšanai nav vienkārši laika... Viss, kas nav pamatots uz lūgšanu, izirst un iet bojā.

Vecāki un sievas saņems iedrošinājumu, jaunas ierosmes un vērtīgus padomus, lasot Stormijas Omaršanas grāmatas

„Vecāku lūgšanas spēks” un „Sievas lūgšanas spēks”.

Par sazināšanos ar Dievu vienatnē, par lūgšanas saturu un veidu, par lūgšanu Garu un lūgšanas dziļākajiem noslēpumiem uzzināsim Artūra T.Pīrsona grāmatā **„Mācībstundas lūgšanu skolā”**

Varbūt jums vajadzīga palīdzība sevi disciplinēt lūgšanu dzīvē. Tādā gadījumā lieliski noderēs grāmata **„Atklājot lūgšanu”**. Šajā grāmatā Dī Djūks pakāpeniski soli pa solim vada dziļāk lūgšanu dzīvē, aplūkojot gan personiskās, gan kopīgās lūgšanas. Katras nodarbības beigās ir konkrēts uzdevums, kuru apņemties veikt laika posmā līdz nākamajai reizei. Grāmatu var lietot grupas nodarbībās vai arī individuāli.

Ja vēlies dzirdēt konkrētus piemērus kā Dievs paklausā lūgšanas, varu ieteikt izlasīt grāmatu **”Cāļa zupa dvēselei. Atbildētas lūgšanas”**. Tajā Džeks Kenfilds, M.V.Hansens un Līena Tīmena ir apkopojušiliecības par paklausītām lūgšanām.

Visas šīs grāmatas varat paņemt lasīšanai draudzes bibliotēkā, pēc dievkalpojuma.

Pieejami arī dažādu autoru Bībeles lasījumi ar īsu paskaidrojumu katrai gada dienai.

Eunika

Sveicam dzimšanas dienās un jubilejās

			dzimšanas diena	jubileja	kristības (gads)
1	Priede	Mārīte	2.marts		2009
2	Šņoriņš	Adriāns Māris	2.marts		2016
3	Detlavs	Arnolds	4.marts	93 dzimšanas diena	1948
4	Ēce	Tabita	7.marts		1981
5	Freivalds	Ivars	8.marts	45 gadu jubileja	1989
6	Neilands	Jānis	8.marts		1981
7	Gruzniņa	Elīna	9.marts		2006
8	Liņģe	Vēsma	10.marts		1996
9	Šterna	Rasma	10.marts		1991
10	Tīss	Pēteris	11.marts		2003
11	Vecbērza	Kristīne	12.marts		1996
12	Šķuburs	Agris	13.marts		1991
13	Freimane	Lilita	14.marts	60 gadu jubileja	1991
14	Kriģers	Matīss	15.marts		2009
15	Alsberga	Ieva	16.marts	25 gadu jubileja	2010
16	Ēce	Lidija	20.marts		2002
17	Priede	Verners	20.marts		2009
18	Šneiders	Alfreds Ernests	20.marts	93 dzimšanas diena	2004
19	Freimane	Velta	21.marts		1977
20	Ēcis	Sigurds	22.marts		2010
21	Grigāne	Zaiga	22.marts	60 gadu jubileja	2002
22	Maķevica	Aija	22.marts	60 gadu jubileja	1996
23	Rebhūna	Vineta	22.marts		2014
24	Vadonis	Vilnis	22.marts		1987
25	Vadone-Līce	Agnese	25.marts		2009
26	Ližbovska	Naomi	27.marts		2016
27	Petriņa	Mirdza	27.marts	82 dzimšanas diena	1977

			dzimšanas diena	jubileja	Kristības (gads)
1	Gerlovesa	Santa	1. aprīlis	25	2008
2	Grigorjeva	Sabīne	1. aprīlis		2010
3	Grigorjeva	Kristīne	1. aprīlis		2016
4	Kristapsone	Eva	1. aprīlis		1991
5	Priede	Ingrīda	2. aprīlis		1994
6	Reinholde	Skaidrīte	4. aprīlis		2002
7	Reinholde	Maija	5. aprīlis	80	1956
8	Tjapkina	Ausma	6. aprīlis		2013
9	Lindmanis	Miervaldis	8. aprīlis	70	1970
10	Priede	Kristiāna	9. aprīlis		2009
11	Priede	Ilga	10. aprīlis	80	1954
12	Krampe	Aiva	12. aprīlis		2001
13	Šankova	Sanita	12. aprīlis		2003
14	Vanceviča	Inguna	12. aprīlis		1992
15	Tīss	Andrejs	14. aprīlis		1977
16	Karple	Kristīne	15. aprīlis	40	1993
17	Kleinhofa-Prūse	Sabīne	19. aprīlis	25	2010
18	Millere	Antra	21. aprīlis		1994
19	Gitendorfa	Sarmīte	22. aprīlis		1991
20	Tālberga	Rita	22. aprīlis		2000
21	Baumane	Ņina	25. aprīlis	83	1995
22	Zaļupe	Ļubova	25. aprīlis	55	1994
23	Veinberga	Gunta	26. aprīlis		2005
24	Astratova	Zane	27.aprīlis	40	1996
25	Vēze-Veisa	Guna	27. aprīlis	85	1992

Draudzes aktivitātes 2018.gadā

Svētdienās

plkst.10.00 Rīta lūgšana

plkst.11.00 Dievkalpojums

*mēneša 3.svētdienā plkst.14.00 Māsu sadraudzības pēcpusdiena

*mēneša 4.svētdienā plkst.18.00 Bilžu vakars

Otrdienās

plkst.19.30 Lūgšanu vakars

Trešdienās

plkst.19.30 Kora mēģinājums

Ceturtdienās

plkst.15.00-17.00 Mācītāja pieņemšana

plkst.19.30 Nedēļas dievkalpojums

Piektdienās

plkst.18.00 Tīņu vakars

*mēneša 2., 4.piektdienā plkst.18.00 Bībeles studija

*3.piektdienā plkst.18.30 „Laiks sievietēm”

Sestdienās

*mēneša 2., 4.sestdienā plkst.12.00 Māsu lūgšanas

Nākošā izdevuma „Pret straumi” tēma „DZĪVĪBA”.

Gaidīsim jūsu pārdomas, dzejas, liecības, kā arī sveicienus Kristus augšāmcelšanās svētkos, nodot tos Eunikai vai Vēsmai līdz 18.martam. Paldies.

